

„Ha a mi drága Istenünk valamit életre akar hívni, akkor mindig megadja a módot is, hogy ez megtörténhessen.”

(Boldog Terézia anyja, 1849)

Barátság és megkülönböztetés

Elgondolkodtál valaha azon, hogyan lettél valakinek barátja? Mi ösztönzött arra, hogy barátok maradjatok? És mi táplálja továbbra is a kapcsolatokat? Szánj most egy kis csendet arra, hogy végig gondold legalább az egyik kérdést eddigi életutadra vonatkozóan!

A barátságra való meghívás szent hívás. Isten szeretetének ajándéka, mely kézzelfoghatóvá válik egy másik emberrel való egységben, és meghívás a kölcsönösség megélésére. Ez a barátságra való szent hívás lényünk magját is képezi teremtésünk óta, mivel ez az, amit Isten mindannyiunkkal kapcsolatban és mindannyiunk számára kíván.

Szent Ágoston ezt így fejezte ki a Vallomások I. fejezetében: „Magadnak teremtetél, Uram és nyugtalan a mi szívünk, amíg meg nem nyugszik benned.”

Amikor felismerjük magunkban az Istentől eredő és az Istenhez irányuló vágyakozást, a nyugtalanságra való válaszkeresést, elkezdjük azt tenni, amit a mély barátságra való meghívás esetén teszünk: igyekszünk Istent követni, és mélyíteni a Vele való barátságot. Még jobban kinyújtjuk Felé kezünket, hogy még többet tanuljunk, és még többet halljunk Tőle. Még többet kérdezzük Őt, és még többet osztunk meg Vele. Arra vágyunk, hogy sokat „legyünk” a jelenlétében, és végül „igent” akarunk válaszolni arra, hogy együtt járjunk, és osztozzunk életünkben.

Azt tapasztaltuk, hogy a szerzetesi hivatás felismerése is hasonló folyamat, hiszen az emberi nyugtalanság megnyugvást keres, egy olyanfajta békét, amely abból fakad, hogy felismerjük, hogyan használjuk a legjobban a nekünk adott ajándékokat. Bátoríthatnak bennünket Boldog Terézia anyja fent idézett szavai: „Ha a mi drága Istenünk valamit életre akar hívni, akkor mindig megadja a módot is, hogy ez megtörténhessen.” Milyen nagylelkű az Úr! Ha Istenbe vetjük bizalmunkat, Ő „megadja a módot”, vagyis meghív arra, hogy tápláljunk egy barátságot – a mi „Isten-barátságunkat” –, amely lehetővé teszi számunkra, hogy tisztábban „lássuk” Istent, a barátunkat, mélyebben hallhassuk, szívünkéből osztozzunk Vele, és egyre tüzeesebb odaadással cselekedjünk.

Néhány hasznos eszköz vagy mód az Istennel való barátság építéséhez:

** Isten Igéjének olvasása, átgondolása*

Van-e olyan kedvenc szentírási szakaszod, amely által új felismerésre, vigaszra, mélyebb megértésre, vágyra találtál? Nézd meg az angyali üdvözlés történetét, ahol Mária Isten üzenetével kapcsolatos tapasztalatáról elmélkedhetsz! Lukács 1, 26-38.

Mária hallgatta, mérlegelte az angyal szavait, sőt kérdezett, majd újra elgondolkodott. Már előtte barátságban volt Istennel, annyira, hogy egy hétköznapi pillanatban figyelmes tudott lenni az üzenetére. Beszélgetésben maradt Vele, és megtalálta a kegyelmet, amely által hűen válaszolhatott.

** Az aktív hallgatás csendje ...*

Ismét kövesd Mária aktív hallgatását. A hallgatás csendjében elgondolkodhatott. A csend teret ad a mélyebb elmélkedésnek. Olyan ez, mintha egy barátoddal lennél, akivel nem szükséges beszélni ahhoz, hogy tudd, mi van a szíve mélyén. A másik jelenléte bizonyosságot, békét hoz és bizalmat a továbblépéshez.

** Finom hallás a hétköznapi eseményekre ...*

Gyakran az a tapasztalat táplálja barátságainkat, hogy miközben egészen hétköznapi pillanatokat élünk át együtt, egyszer csak egy mélyebb tudatosságra ébredünk. Például egy séta során beszélgetünk a mindennapi eseményekről, megosztjuk a természet szépségét, elmeséljük életünk történeteit, vagy arról beszélünk, hogy mi okozott örömet vagy kihívást. Ehhez hasonlóan az Istennel való barátságot is ápolhatjuk azáltal, hogy miközben odafigyelünk a hétköznapi történéseire, megállunk, és mélyebbre nézünk. Ha a nap végén visszatekintünk, hogyan éltük át másokkal együtt a hétköznapi eseményeket, ráhangolhatjuk a szívünket arra, hogy megtaláljuk, miként volt jelen Isten kegyelme, és lehetőséget kapunk arra, hogy hálásak legyünk Isten barátságáért.

** Beszélgetés egy megbízható társsal vagy lelki vezetővel ...*

Mivel a mi Istenünk a kapcsolat Istene, az Isten jelen van a hiteles kapcsolatokban, azokban, amelyek a másik javát keresik, és segítenek nekünk új módon látni. A legjobb módja annak, hogy valamit tisztán lássunk, ha különböző nézőpontokból tekinthetünk rá.

Szent Ágoston így fogalmazta meg egy igaz barátjához fűződő kapcsolatának értékét:

„Ami a legközelebb vonzott a [barátomhoz], az a közös nevetés és csevegés öröme volt; az egymás iránti szeretetünk kimutatása kedves szolgálatokkal; a közös olvasás olyan könyvekből, amelyek kellemes dolgokról szóltak; a barátságos közös tréfálkozás; hogy néha-néha vitatkoztunk, de harag nélkül ... Teljes szívünkben szerettük egymást, és barátságunknak ezek a jelei, amelyek az arcunkon, a hangunkon, a szemünkben mutatkoztak, és ezer más módon, mint tüzes lángok, úgy lobogtak közöttünk, amelyek összeolvasták lelkünket, és sokakból egyé tettek.” (Vallomások IV. fejelet.)

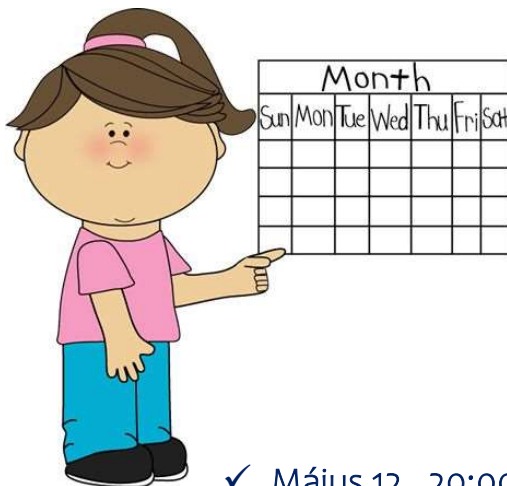
Reflexió

1. Gondolkodj el a Lukács evangélium 1, 26-38-ban olvasható Angyali üdvözléről szóló szentírási szakaszon!

- a. Mi táplálja vagy világítja meg leginkább jelenlegi életutadat?
- b. A barátság mely elemeit látod Mária és Isten között?
- c. Mit mond ez az Istennel való barátságodról?

2. Séta a természetben. Csendesedj el és fülelj!

- a. Hogyan beszélhet hozzád Isten mint barátod?
- b. Mi van a szívedben?

Ahová hívunk:

- ✓ Május 12., 20:00-20:30 – online képmeditáció Petra nővérrel.
Ezúttal rendalapítónkhoz, Boldog Terézia anyához kapcsolódunk, aki-
nek május 9-én van az ünnepe.
- ✓ Nyár: Lelkigyakorlatos tábor Makón 15-25 éves lányoknak, aug. 11-14.
- ✓ Egyéni lelki beszélgetés lehetősége Klarissza nővérrel Budapesten
vagy az online térben. A klarissza@iskolanoverek.hu email címen
egyeztethetsz időpontot.

Forrás: A gondolatokért köszönet az SSND North American Vocation Team tagjainak.